

14

ПРИ ДОРОЗІ КРИНИЧЕНЬКА

Z Verker

Слова Михайла Ткача

Спокійно

The first system of the piano accompaniment consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of one flat (B-flat) and a 4/4 time signature. It features a continuous eighth-note accompaniment pattern. The lower staff is in bass clef and contains sparse harmonic support, including a whole note chord in the first measure and a half note chord in the second measure.

The second system continues the piano accompaniment. The upper staff maintains the eighth-note accompaniment, with some melodic variation in the later measures. The lower staff provides harmonic support with chords and single notes.

The third system of the piano accompaniment shows the continuation of the eighth-note accompaniment in the upper staff. The lower staff includes a double bar line and a fermata over a whole note chord in the final measure.

The vocal line begins with a rest, followed by a melodic phrase. It includes a dynamic marking of *p* and a repeat sign (§). The lyrics are: При до - ро - зі кри-ни-чень-ка, при до - ро - зі, при до -

The fourth system of the piano accompaniment continues the eighth-note accompaniment in the upper staff. The lower staff provides harmonic support with chords and single notes, ending with a sharp sign (#) in the final measure.

-ро - зі в кри-ни-чень-ці вид-но дно. Ма-ти си - на до-жи - да - є на по -

-ро - зі, на по - ро - зі: «Ой чо - му йо - го так дов-го не вид -

-но?» Ма-ти си - на до-жи - да - є на по - ро - зі, на по -

-ро - зі: «Ой чо - му йо - го так дов - го не вид - но?» Як-що

2

mf

- ди. Ти по ній до - ро - ги ви - ві - риш під

cresc. *mf*

не - бом, і про - сте - лять - ся во - ни зу - сіх сто -

- рін, в ма - мин світ, що над по - ро - гом тіль - ки

в те - бе, тіль - ки в те - бе, до чис -

-ть-ко - го дже - рель - ця на по - клін. Не у -

f

cresc.

-бий лю - бо - ві в сер - ці мо - ло - до - му, не за -

- сій глу - хи - ми тра - ва - ми слі - ди, знай, що

зна-шо - ї кри - нич-ки піс - ля гро - му, піс - ля гро - му, на - пи -

-ва - сть - ся ве - се - ли - ця во - ди.

Мо-же // - ва - сть - ся ве - се - ли - ця во -

- ди.

При дорозі криниченька, при дорозі,
При дорозі в криниченьці видно дно.
Мати сина дожидає на порозі, на порозі:
«Ой чому його так довго не видно?»
Якщо доля завдала на плечі втому,
Ти на вітрі, як билина, не впади,
Знай, що з нашої криниці після грому
Напивається веселиця води.

Двічі

Двічі

Ти по ній дороги вивіриш під небом,
І простеляться вони з усіх сторін,
В мамин світ, що над порогом тільки в тебе,
Тільки в тебе, до чистенького джерельця на поклін.
Не убий любові в серці молодому,
Не засій глухими травами сліди,
Знай, що з нашої кринички після грому, після грому,
Напивається веселиця води.

Може, підеш десь у далеч невідому,
Пам'ятай про те повсюди і завжди,
Що із нашої кринички після грому, після грому,
Напивається веселиця води.

Двічі